

20 January 2009

President Obama's Inaugural Address

"Today we gather because we have chosen hope over fear," president says

(begin transcript)

REMARKS OF PRESIDENT BARACK OBAMA
Inaugural Address
Tuesday, January 20, 2009
Washington, D.C.

My fellow citizens:

I stand here today humbled by the task before us, grateful for the trust you've bestowed, mindful of the sacrifices borne by our ancestors. I thank President Bush for his service to our nation, as well as the generosity and cooperation he has shown throughout this transition.

Forty-four Americans have now taken the presidential oath. The words have been spoken during rising tides of prosperity and the still waters of peace. Yet, every so often the oath is taken amidst gathering clouds and raging storms. At these moments, America has carried on not simply because of the skill or vision of those in high office, but because We the People have remained faithful to the ideals of our forbearers, and true to our founding documents.

So it has been. So it must be with this generation of Americans.

That we are in the midst of crisis is now well understood. Our nation is at war, against a far-reaching network of violence and hatred. Our economy is badly weakened, a consequence of greed and irresponsibility on the part of some, but also our collective failure to make hard choices and prepare the nation for a new age. Homes have been lost; jobs shed; businesses shuttered. Our health care is too costly; our schools fall too many; and each day brings further evidence that the ways we use energy strengthen our adversaries and threaten our planet.

These are the indicators of crisis, subject to data and statistics. Less measurable but no less profound is a sapping of confidence across our land — a nagging fear that America's decline is inevitable, and the next generation must lower its sights.

Today I say to you that the challenges we face are real. They are serious and they are many. They will not be met easily or in a short span of time. But know this, America — they will be met.

On this day, we gather because we have chosen hope over fear, unity of purpose over conflict and discord.

On this day, we come to proclaim an end to the petty grievances and false promises, the recriminations and worn out dogmas, that for far too long have strangled our politics.

We remain a young nation, but in the words of Scripture, the time has come to set aside childish things. The time has come to reaffirm our enduring spirit, to choose our better history, to carry forward that precious gift, that noble idea, passed on from generation to generation: the God-given promise that all are equal, all are free, and all deserve a chance to pursue their full measure of happiness.

In reaffirming the greatness of our nation, we understand that greatness is never a given. It must be earned. Our journey has never been one of shortcuts or settling for less. It has not been the path for the faint-hearted, for those who prefer leisure over work, or seek only the pleasures of riches and fame. Rather, it has been the risk-takers, the doers, the makers of things — some celebrated, but more often men and women obscure in their labor — who have carried us up the long, rugged path towards prosperity and freedom.

For us, they packed up their few worldly possessions and traveled across oceans in search of a new life.

For us, they toiled in sweatshops and settled the West, endured the lash of the whip and plowed the hard earth.

For us, they fought and died, in places like Concord and Gettysburg, Normandy and Khe Sanh.

Time and again these men and women struggled and sacrificed and worked till their hands were raw so that we might live a better life. They saw America as bigger than the sum of our individual ambitions, greater than all the differences of birth or wealth or faction.

This is the journey we continue today. We remain the most prosperous, powerful nation on Earth. Our workers are no less productive than when this crisis began. Our minds are no less inventive, our goods and services no less needed than they were last week or last month or last year. Our capacity remains undiminished. But our time of standing pat, of protecting narrow interests and putting off unpleasant decisions, that time has surely passed. Starting today, we must pick ourselves up, dust ourselves off, and begin again the work of remaking America.

For everywhere we look, there is work to be done. The state of the economy calls for action, bold and swift, and we will act — not only to create new jobs, but to lay a new foundation for growth. We will build the roads and bridges, the electric grids and digital lines that feed our commerce and bind us together. We will restore science to its rightful place, and wield technology's wonders to raise health care's quality and lower its cost. We will harness the sun and the winds and the soil to fuel our cars and run our factories. And we will transform our schools and colleges and universities to meet the demands of a new age. All this we can do. All this we will do.

Now, there are some who question the scale of our ambitions, who suggest that our system cannot tolerate too many big plans. Their memories are short. For they have forgotten what this country has already done, what free men and women can achieve when imagination is joined to common purpose, and necessity to courage.

What the cynics fail to understand is that the ground has shifted beneath them — that the stale political arguments that have consumed us for so long no longer apply. The question we ask today is not whether our government is too big or too small, but whether it works — whether it helps families find jobs at a decent wage, care they can afford, a retirement that is dignified. Where the answer is yes, we intend to move forward. Where the answer is no, programs will end. And those of us who manage the public's dollars will be held to account — to spend wisely, reform bad habits, and do our business in the light of day — because only then can we restore the vital trust between a people and their government.

Nor is the question before us whether the market is a force for good or ill. Its power to generate wealth and expand freedom is unmatched, but this crisis has reminded us that without a watchful eye, the market can spin out of control — that a nation cannot prosper long when it favors only the prosperous. The success of our economy has always depended not just on the size of our Gross Domestic Product, but on the reach of our prosperity, on the ability to extend opportunity to every willing heart — not out of charity, but because it is the surest route to our common good.

As for our common defense, we reject as false the choice between our safety and our ideals. Our Founding Fathers ... Our Founding Fathers, faced with perils we can scarcely imagine, drafted a charter to assure the rule of law and the rights of man, a charter expanded by the blood of generations. Those ideals still light the world, and we will not give them up for expedience's sake. And so to all other peoples and governments who are watching today, from the grandest capitals to the small village where my father was born: Know that America is a friend of each nation and every man, woman, and child who seeks a future of peace and dignity, and we are ready to lead once more.

Recall that earlier generations faced down fascism and communism not just with missiles and tanks, but with sturdy alliances and enduring convictions. They understood that our power alone cannot protect us, nor does it entitle us to do as we please. Instead, they knew that our power grows through its prudent use; our security emanates from the justness of our cause, the force of our example, the tempering qualities of humility and restraint.

We are the keepers of this legacy. Guided by these principles once more, we can meet those new threats that demand even greater effort - even greater cooperation and understanding between nations. We will begin to responsibly leave Iraq to its people, and forge a hard-earned peace in Afghanistan. With old friends and former foes, we will work tirelessly to lessen the nuclear threat, and roll back the specter of a warming planet. We will not apologize for our way of life, nor will we waver in its defense, and for those who seek to advance their aims by inducing terror and slaughtering innocents, we say to you now that our spirit is stronger and cannot be broken; you cannot outlast us, and we will defeat you.

For we know that our patchwork heritage is a strength, not a weakness. We are a nation of Christians and Muslims, Jews and Hindus, and non-believers. We are shaped by every language and culture, drawn from every end of this Earth; and because we have tasted the bitter swill of civil war and segregation, and emerged from that dark chapter stronger and more united, we cannot help but believe that the old hatreds shall someday pass, that the lines of tribe shall soon dissolve, that as the world grows smaller, our common humanity shall reveal itself, and that America must play its role in ushering in a new era of peace.

To the Muslim world, we seek a new way forward, based on mutual interest and mutual respect. To those leaders around the globe who seek to sow conflict, or blame their society's ills on the West: Know that your people will judge you on what you can build, not what you destroy. To those who cling to power through corruption and deceit and the silencing of dissent, know that you are on the wrong side of history; but that we will extend a hand if you are willing to unclench your fist.

To the people of poor nations, we pledge to work alongside you to make your farms flourish and let clean waters flow, to nourish starved bodies and feed hungry minds. And to those nations like ours that enjoy relative plenty, we say we can no longer afford indifference to suffering outside our borders, nor can we consume the world's resources without regard to effect. For the world has changed, and we must change with it.

As we consider the road that unfolds before us, we remember with humble gratitude those brave Americans who, at this very hour, patrol far-off deserts and distant mountains. They have something to tell us, just as the fallen heroes who lie in Arlington whisper through the ages. We honor them not only because they are the guardians of our liberty, but because they embody the spirit of service, a willingness to find meaning in something greater than themselves. And yet, at this moment — a moment that will define a generation — it is precisely this spirit that must inhabit us all.

For as much as government can do and must do, it is ultimately the faith and determination of the American people upon which this nation relies. It is the kindness to take in a stranger when the levees break, the selflessness of workers who would rather cut their hours than see a friend lose their job, which sees us through our darkest hours. It is the firefighter's courage to storm a stairway filled with smoke, but also a parent's willingness to nurture a child, that finally decides our fate.

Our challenges may be new. The instruments with which we meet them may be new. But those values upon which our success depends — honesty and hard work, courage and fair play, tolerance and curiosity, loyalty and patriotism — these things are old. These things are true. They have been the quiet force of progress throughout our history. What is demanded then is a return to these truths. What is required of us now is a new era of responsibility — a recognition, on the part of every American, that we have duties to ourselves, our nation and the world, duties that we do not grudgingly accept but rather seize gladly, firm in the knowledge that there is nothing so satisfying to the spirit, so defining of our character, than giving our all to a difficult task.

This is the price and the promise of citizenship.

This is the source of our confidence — the knowledge that God calls on us to shape an uncertain destiny.

This is the meaning of our liberty and our creed, why men and women and children of every race and every faith can join in celebration across this magnificent mall, and why a man whose father less than sixty years ago might not have been served at a local restaurant can now stand before you to take a most sacred oath.

So let us mark this day with remembrance, of who we are and how far we have traveled. In the year of America's birth, in the coldest of months, a small band of patriots huddled by dying campfires on the shores of an icy river. The capital was abandoned. The enemy was advancing. The snow was stained with blood. At a moment when the outcome of our revolution was most in doubt, the father of our nation ordered these words be read to the people:

"Let it be told to the future world ... that in the depth of winter, when nothing but hope and virtue could survive ... that the city and the country, alarmed at one common danger, came forth to meet [it]."

America, in the face of our common dangers, in this winter of our hardship, let us remember these timeless words. With hope and virtue, let us brave once more the icy currents, and endure what storms may come. Let it be said by our children's children that when we were tested, we refused to let this journey end, that we did not turn back nor did we falter; and with eyes fixed on the horizon and God's grace upon us, we carried forth that great gift of freedom and delivered it safely to future generations.

(end transcript)

สุนทรพจน์ของประธานาธิบดี บาร์ค โอบามา
ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง
วันอังคารที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒
กรุงวอชิงตัน ดีซี

พี่น้องประชาชนทั้งหลาย

ข้าพเจ้าได้มายืนอยู่ ณ ที่นี้ ในวันที่ ด้วยสำนึกถึงในภาระหน้าที่ ที่มีต่อพวกเรา ขอขอบคุณ
สำหรับความไว้วางใจที่ท่านมีต่อข้าพเจ้า ความอดสาหะในการเสียดสละ ที่เกิดขึ้นจากบรรพชนของเรา
ข้าพเจ้าขอขอบคุณประธานาธิบดี บุช ที่ได้รับใช้ประเทศชาติ อีกทั้งความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความ
ร่วมมือที่ท่านได้แสดงออกในช่วงระหว่างการส่งผ่านตำแหน่งในครั้งนี้

จนถึงเวลานี้ ชาวอเมริกันสี่สิบล้าน ได้สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี สุนทรพจน์
ได้รับการกล่าวขาน ในระหว่างช่วงกระแสแห่งความรุ่งเรือง และในช่วงกระแสแห่งความสงบ
สุข บ่อยครั้งที่การสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเกิดขึ้นท่ามกลางเมฆหมอกที่รวมเป็นกลุ่มก้อน และพายุ
ที่โหมกระหน่ำอย่างรุนแรง ช่วงเวลาเหล่านั้น อเมริกายังคงเดินหน้าต่อไป ไม่ใช่เพราะความสามารถ
หรือวิสัยทัศน์ของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งระดับสูง แต่เพราะเรา ประชาชน ยังคงศรัทธาต่ออุดมการณ์ของ
บรรพชนของเรา และความสัตย์จริงของศาสนของเราที่ได้วางหลักการไว้

ดังนั้นจึงเป็นไป และต้องอยู่กับชาวอเมริกันในรุ่นนี้

ย่อมเป็นที่เข้าใจดีว่า เราอยู่ท่ามกลางวิกฤตการณ์ในปัจจุบัน ประเทศของเราอยู่ในภาวะ
สงคราม ซึ่งต่อต้านเครือข่ายแห่งความรุนแรงและความเกลียดชังที่เอื้อมไปไม่ถึง เศรษฐกิจของเรา
อ่อนแอลงอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากความละโมภและการไร้ความรับผิดชอบ ไม่เพียงแค่บางส่วน
แต่เป็นความล้มเหลวร่วมกัน ที่ทำให้การตัดสินใจยากลำบากมากขึ้น และต้องเตรียมประเทศเพื่อ
รับมือกับยุคสมัยใหม่ เราต้องสูญเสียบ้านเรือน ถูกปลดออกจากรางาน ธุรกิจปิดตัวลง บริการ
สาธารณสุขที่มีราคาสูงเกินไป โรงเรียนของเราตกต่ำลงไปมาก และทุกวันนี้มีหลักฐานเพิ่มขึ้นว่า เรา
ใช้พลังงานไปเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้กับคู่ต่อสู้ และคุกคามโลกของเรา

จากข้อมูลและสถิติ สิ่งเหล่านี้คือเครื่องบ่งชี้ถึงวิกฤตการณ์ ความกลัวที่คอยรบกวนว่า
ความถดถอยของอเมริกาเป็นสิ่งที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้นั้น ไม่สามารถคิดคำนวณได้ แต่ไม่ลึกซึ้งที่
จะบั่นทอนความเชื่อมั่นตลอดทั่วทั้งประเทศ และคนรุ่นใหม่จะต้องปรับวิสัยทัศน์ลง

วันนี้ ข้าพเจ้าได้กล่าวกับท่านว่า ความท้าทายที่เราประสบอยู่นี้เป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องสาหัส และมีจำนวนมหาศาล ไม่ใช่นักที่จะเผชิญหน้าหรือดำรงอยู่เพียงเวลาช่วงสั้นๆ แต่ขอให้พวกเราชาวอเมริกันรู้ว่า เราต้องเผชิญหน้ากับมัน

วันนี้ เรามารวมตัวกัน เพราะเราได้เลือกความหวังให้อยู่เหนือความกลัว เอกภาพแห่งความมุ่งมั่น อยู่เหนือความขัดแย้งและความบาดหมาง

ในวันนี้ เรามาเพื่อประกาศยุติความเศร้าโศกเสียใจที่ไม่ใช่สาระและสัญญาต่างๆ ที่ไม่เป็นจริง รวมทั้งการสาดโคลนใส่กันและหลักเกณฑ์ที่ไม่อาจใช้ได้ ซึ่งจำกัดเราไปไกลเกินกว่าการเมืองของประเทศเรา

เราเป็นประเทศที่ยังใหม่อยู่ แต่ความหมายในคัมภีร์นั้นกาลเวลาเป็นตัวกำหนดสภาวะ ความใหม่ กาลเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์เจตนารมณ์อันแน่วแน่ของเรา คัดสรรประวัติศาสตร์ที่ดีกว่า ผลักดันความสามารถที่มีคุณค่าและความคิดที่มีคุณธรรมไปข้างหน้าจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง พระเจ้าประทานให้มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน ความเป็นอิสระ พร้อมทั้งมีโอกาสเต็มที่ในการดำเนินชีวิตเพื่อแสวงหาความสุข

เพื่อยืนยันความยิ่งใหญ่ของประเทศเรา ความยิ่งใหญ่ที่ไม่ใช่ได้มาอย่างง่าย ๆ จะต้องเสาะแสวงหา เส้นทางของเรานั้นไม่ใช่เป็นทางลัดทางใดทางหนึ่งหรือเปล่าประโยชน์ ไม่ใช่เป็นเส้นทางสำหรับผู้ที่ขาดความกล้า ผู้ที่ชอบสบาย หรือผู้ที่ต้องการเพียงหาความเพลิดเพลินเพื่อสร้างฐานะและชื่อเสียง ในทางตรงกันข้ามจะต้องเป็นผู้ที่กล้าเสี่ยง ผู้ปฏิบัติ และกระทำการต่าง ๆ ซึ่งบางคนก็มีชื่อเสียง แต่ทว่าบ่อยครั้งที่ทั้งชายและหญิงจำนวนมากกว่ามีความมึนงงในการนำพาพวกเราก้าวจากเส้นทางอันยาวไกลและไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและมีอิสรภาพ

สำหรับพวกเรา คนเหล่านั้นล้มเลิกการยึดครองสิ่งที่ครอบครองอยู่และท่องเที่ยวข้ามมหาสมุทรเพื่อค้นหาชีวิตใหม่

สำหรับพวกเรา คนเหล่านั้นบ่งบอกถึงความเหน็ดเหนื่อยและพวกเขาตั้งรกรากในประเทศตะวันตก โดยต้องอดทนต่อการทำงานที่หนักหนาสาหัสและต่อความยากลำบาก

สำหรับพวกเรา คนเหล่านั้นดิ้นรนต่อสู้และจบชีวิตลงในสถานที่ต่าง ๆ เช่น คอนคอร์ดและเก็ตตี้สเบิร์ก นอร์มันดีและเด ซาน

ครั้งแล้วครั้งเล่าที่ชายและหญิงเหล่านี้ได้ต่อสู้และเสียสละ ทั้งยังทำงานอย่างหนักเพื่อให้เรามีชีวิตที่ดีขึ้น พวกเขาถึงเห็นว่าอเมริกานั้นยิ่งใหญ่กว่าความทะเยอทะยานส่วนบุคคล สูงส่งกว่าความแตกต่างของชาติกำเนิด ความมั่งมี หรือหมู่คณะ

นี่เป็นการเดินทางที่เราดำเนินต่อไปในวันนี้ เรายังคงเป็นประเทศที่รุ่งเรืองและทรงอำนาจที่สุดในโลก คนงานของเราไม่ได้สร้างผลผลิตที่อ่อนด้อยลงกว่าครั้งที่วิกฤตการณ์นี้ได้เริ่มขึ้น ความคิดของเราไม่ได้สร้างสรรค์น้อยลง สินค้าและบริการของเราไม่ได้เป็นที่พึงปรารถนาตกลงกว่าที่เคยเป็นเมื่อสัปดาห์ก่อน เดือนก่อน หรือปีก่อน ความสามารถของเราไม่ได้ลดน้อยลง แต่เวลาของเราที่ยืดคิด ปกป้องผลประโยชน์ที่คับแคบ และผัดผ่อนเวลาในการตัดสินใจที่ไม่พึงปรารถนานั้น ได้ผ่านพ้นไปแล้วอย่างแน่นอน วันนี้เราต้องเริ่มลุกขึ้นใหม่ สลัดคราบ และตั้งต้นทำงานเพื่อสร้างอเมริกาขึ้นอีกครั้ง

ทุกแห่งหนที่เราไปหาวันนี้ยังคงมีสิ่งที่ต้องทำ สภาพทางเศรษฐกิจต้องการให้มีการลงมือทำอย่างแข็งขันและรวดเร็ว ซึ่งเราก็จะทำ ไม่เพียงแต่เพื่อสร้างงานใหม่ๆ แต่เพื่อวางรากฐานใหม่เพื่อการเจริญเติบโต เราจะสร้างถนนและสะพาน เครื่องข่ายไฟฟ้าและสายเคเบิลที่สนับสนุนการค้าของเราและเชื่อมเราเข้าด้วยกัน พื้นฟูวิทยาศาสตร์ให้อยู่ในทิศทางที่เหมาะสม และสร้างความมหัศจรรย์ทางวิทยาการเพื่อยกระดับคุณภาพและลดค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ เราจะใช้แสงอาทิตย์ ลม และดิน เพื่อให้พลังงานแก่รถยนต์และขับเคลื่อนโรงงานของเรา และเราจะปฏิรูปโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยของเราให้ตรงกับความต้องการในยุคใหม่ ทั้งหมดนี้เราทำได้และเราจะทำ

ณ เวลานี้ มีคนบางกลุ่มซึ่งตั้งคำถามถึงระดับความทะเยอทะยานของพวกเรา ซึ่งให้ข้อเสนอแนะว่า ระบบของเราจะไม่สามารถทำให้แผนงานใหญ่ๆ ดำเนินไปได้ พวกเขามีความทรงจำที่สั้นเพราะพวกเขาได้ลืมสิ่งที่ประเทศนี้ได้ดำเนินการไปแล้ว ลืมในสิ่งที่ชายและหญิงที่มีเสรีภาพได้รับมาเมื่อได้ใช้จินตนาการบวกกับเป้าหมายเบื้องต้นและความจำเป็นผสมกับความกล้าหาญ

สิ่งที่ผู้ที่ชอบถากถางผู้อื่นมักจะไม่ใช่ใจคือ หลักการพื้นฐานได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วตามแนวคิดของผู้คนเหล่านั้น นั่นหมายความว่า ข้อขัดแย้งทางการเมืองเก่าๆ ซึ่งครอบงำพวกเรามาเป็นระยะเวลานานจะใช้ไม่ได้อีกต่อไป คำถามที่ต้องการถามในวันนี้ คือ ไม่ใช่ว่ารัฐบาลของพวกเราเป็นรัฐบาลที่ใหญ่หรือเล็กเกินไปใช่หรือไม่ แต่ที่สำคัญรัฐบาลนั้นทำงานได้หรือไม่ รัฐบาลช่วยให้ครอบครัวของประชาชนสามารถหางานที่สร้างรายได้ที่เหมาะสม ประชาชนได้รับการดูแลเอาใจใส่ การเกษียณอายุที่มีความสง่างามสมเกียรติ หากคำตอบว่า ใช่ เราต้องมุ่งหน้าก้าวต่อไป หากคำตอบ

ว่า ไม่ใช่ โครงการต่างๆ จะต้องยุติลง สำหรับพวกเราที่ต้องดูแลเงินดอลลาร์ของภาครัฐจะต้องดูแลบัญชี คือ รู้จักใช้จ่ายอย่างชาญฉลาด ปรับเปลี่ยนนิสัยที่ไม่ดี และดำเนินธุรกิจด้วยความโปร่งใส เพราะหากไม่เช่นนั้นแล้ว เราจะไม่สามารถรักษาความไว้วางใจที่สำคัญระหว่างประชาชนและรัฐบาลของประชาชนได้

อีกประเด็นที่จะไม่ใช่คำถามสำหรับเราก็คือ ตลาดจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดผลดีหรือผลร้ายหรือไม่ พลังที่จะก่อให้เกิดความมั่งคั่งและขยายเสรีภาพไม่สัมพันธ์กัน แต่วิกฤติการณ์ครั้งนี้ได้เตือนให้เราได้ทราบว่า หากไม่ใคร่ครวญด้วยความรอบคอบแล้ว ตลาดจะหันเหไม่อาจควบคุมได้ กล่าวคือประเทศใดๆ จะเติบโตอยู่ได้ไม่นานเมื่อประเทศนั้นมองหาแต่ความเจริญรุ่งเรือง แต่เพียงอย่างเดียว ความสำเร็จของเศรษฐกิจของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนปริมาณของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเสมอไป แต่หากขึ้นอยู่กับการก้าวออกไปเพื่อคว้าความเจริญรุ่งเรืองของพวกเขา ความสามารถที่จะขยายโอกาสให้เข้าถึงหัวใจที่มีแรงมุ่งมั่นทุกดวง กล่าวคือ ไม่ใช่เพื่อเป็นการกุศล แต่เพราะเป็นเส้นทางที่แน่นอนที่จะก้าวไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

ในส่วนของ การป้องกันผลประโยชน์ส่วนรวมของพวกเรา เราปฏิเสธตัวเลือกว่าไม่เป็นความจริงระหว่างความปลอดภัยและอุดมการณ์ของเรา บิดาแห่งการค้นพบของเรา ซึ่งได้ประสบกับอันตรายที่พวกเราอาจจะจินตนาการ ได้ยกวางรัฐธรรมนูญเพื่อยืนยันถึงหลักนิติธรรมและสิทธิของประชาชน ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่ต้องแลกมาด้วยเลือดของบรรพชนรุ่นแล้วรุ่นเล่า อุดมการณ์เหล่านี้ยังคงส่องสว่างต่อโลก และเราจะไม่เลิกล้มอุดมการณ์เหล่านี้เพื่อ ความได้เปรียบ ในส่วนของประชาชนและรัฐบาลอื่นๆ ทั้งหมดที่เฝ้าจับตามองอยู่ ในวันนี้ จาก เมืองหลวงที่ใหญ่ที่สุดไปจนถึงหมู่บ้านเล็ก ๆ ซึ่งเป็นสถานที่ที่บิดาของข้าพเจ้าถือกำเนิด โปรดได้รับทราบไว้ว่า อเมริกาเป็นมิตรกับทุกๆ ประเทศและคนทุกคนทั้งชาย หญิง และเด็ก ซึ่งแสวงหาอนาคตแห่งสันติภาพและศักดิ์ศรี และเราพร้อมที่จะเป็นผู้นำอีกครั้งหนึ่ง

ของรำลึกไว้ว่า บรรพชนรุ่นก่อนๆ ได้เผชิญกับลัทธิฟาสซิสต์และคอมมิวนิสต์ ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่ด้วยเครื่องยิงจรวดและรถถังเท่านั้น แต่หากต่อสู้ด้วยพันธมิตรที่เข้มแข็งและความเชื่อมั่นอย่างอดทน พวกเขาเข้าใจว่าลำพังพลังของพวกเขาอย่างเดียวคงไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ อีกทั้งทำให้เราไม่สามารถกระทำตามสิ่งที่เราปรารถนาได้ แต่พวกเขาเห็นว่า พลังของพวกเขาเติบโตจากการใช้พลังนั้นอย่างรอบคอบ กล่าวคือ ความมั่นคงเกิดจากเหตุผลที่เป็นธรรมแรงผลักดันของประสบการณ์ อารมณ์แห่งความถ่อมตน และการควบคุมตนเอง

เราเป็นผู้พิทักษ์มรดกนี้ ด้วยการชี้นำโดยหลักการเช่นนี้อีกครั้ง เราจะประสบกับภัยคุกคามใหม่ที่ต้องใช้ความพยายามมากขึ้น ต้องการความร่วมมือ และความเข้าใจมากยิ่งขึ้นระหว่างชาติต่างๆ เราจะเริ่มความรับผิดชอบที่จะปล่อยให้อิรักเป็นของประชาชนชาวอิรัก และสร้างสันติภาพที่ได้มาอย่างยากยิ่งให้เกิดขึ้นในอัฟกานิสถาน เราจะทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เพื่อลดภัยคุกคามของนิวเคลียร์จากมิตรเก่าและศัตรูก่อนๆ และย้อนอดีตถึงความหวาดกลัวของภาวะโลกร้อน เราจะไม่ให้ภัยต่อวิถีชีวิตของพวกเขา เราจะไม่มุงมั่นในการป้องกันมันไว้ เราขอกล่าวกับท่านในที่นี้ว่า จิตวิญญาณของพวกเราเข้มแข็งยิ่งขึ้นและจะไม่สามารถทำลายได้ กล่าวคือ คุณจะไม่มียันล้าหน้าพวกเราได้ และเราจะทำให้พวกคุณเป็นฝ่ายพ่ายแพ้

เป็นที่ทราบกันดีว่ามรดกที่สืบทอดกันมาของเราคือความเข้มแข็งไม่ใช่ความอ่อนแอ ประเทศของเราเป็นประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์ อิสลาม ยิวและฮินดูรวมถึงผู้ที่ไม่นับถือศาสนาใดๆ เลย ประเทศของเรามีหลากหลายภาษาและวัฒนธรรมที่มาจากทุกมุมโลก และเนื่องจากประเทศของเราเคยผ่านสงครามกลางเมืองอันขมขื่นและการแตกแยก และได้ผ่านพ้นจากยุคมืดมาแล้วด้วยความเข้มแข็งและความสามัคคี ถึงแม้เราไม่สามารถช่วยได้แต่เชื่อว่าสักวันสิ่งที่เราไม่ยอมให้มีอยู่เหล่านี้ก็จะหมดไป และเชื่อว่าการแบ่งแยกจะหมดไปในเร็ววัน เนื่องจากโลกของเรานั้นวันจะแคบลงและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านมนุษยธรรมจะมีมากขึ้น ซึ่งอเมริกาจะต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำในยุคแห่งสันติภาพนี้

สำหรับพี่น้องมุสลิมทั่วโลก เรามาหาจุดร่วมกันใหม่เพื่อผลประโยชน์ของทั้งสองฝ่ายและการเคารพซึ่งกันและกัน สำหรับผู้นำทั้งหลายทั่วโลกที่พยายามสร้างความขัดแย้ง หรือพยายามประณามความเลวร้ายของสังคมชาติตะวันตก ประชาชนของท่านจะเป็นผู้ตัดสินในสิ่งที่ท่านกระทำ ไม่ใช่สิ่งที่ท่านทำลาย สำหรับผู้ที่ยึดติดในอำนาจโดยการคอร์รัปชันและการ โกงและการแตกต่างกันทางความคิดโดยไม่เปิดเผยถือว่าท่านอยู่ตรงข้ามกับประวัติศาสตร์ แต่เราจะยื่นมือเข้าไปช่วยหากท่านพร้อมรับความช่วยเหลือจากเรา

สำหรับประชาชนของประเทศที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา เราให้สัญญาที่จะทำงานอย่างใกล้ชิดและช่วยเหลือพวกท่านเพื่อให้ฐานะการเป็นอยู่และมีขวัญกำลังใจที่ดีขึ้น สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นเดียวกับประเทศของเรา เราก็จะปฏิบัติต่อประเทศเหล่านั้นโดยไม่แตกต่างกันและเราจะไม่ใช่ทรัพย์สินของโลกโดยไม่จำเป็น สำหรับโลกของเราทุกวันนี้ได้เปลี่ยนไปแล้วซึ่ง เราจะต้องเปลี่ยนไปตามกระแสของโลก

เมื่อมองไกลออกไป เราขอขอบคุณด้วยใจจริงต่อพี่น้องทหารหาญอเมริกันทุกคนที่ไปประจำการอยู่ที่ประเทศแถบตะวันออกกลางและอัฟกานิสถาน เขาเหล่านั้นอยากจะบอกบางอย่างให้เราทราบเช่นเดียวกับเหล่าผู้กล้าทั้งหลายแห่งอาร์ลิงตันที่กระซิบให้เราทราบเสมอมาหลายชั่วอายุคน เราให้ความเคารพท่านเหล่านั้น ไม่ใช่เพราะการธำรงไว้ซึ่งเสรีภาพเท่านั้นแต่ท่านเหล่านั้นเป็นผู้เสียสละที่ยิ่งใหญ่ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ในโอกาสนี้เรามาช่วยกันสร้างประวัติศาสตร์ เราต้องมีจิตวิญญาณแห่งความเสียสละเหมือนท่านผู้กล้าเหล่านั้น

สำหรับสิ่งที่รัฐบาลสามารถทำได้และที่จะต้องทำนั้นคือการทำให้ชาวอเมริกันทุกคนเกิดความศรัทธาและมีความเชื่อถือ สัมกับที่ทั้งชาติให้ความไว้วางใจ เปรียบเหมือนเป็นความกรุณาในการช่วยเหลือคนแปลกหน้าขึ้นจากการจมน้ำจากการที่เขื่อนกั้นน้ำพัง เป็นความไม่เห็นแก่ตัวของผู้ใช้แรงงานทั้งหลายที่อาจถูกลดชั่วโมงการทำงานแทนที่จะเห็นเพื่อนๆ ไม่มีงานทำ เป็นนักดับเพลิงที่กล้าหาญที่กล้าวิ่งฝ่าบันไดที่เต็มไปด้วยกลุ่มควัน และเป็นความตั้งใจของพ่อแม่ในการเลี้ยงดูลูกซึ่งในที่สุดพ่อแม่จะเป็นผู้ตัดสินอนาคตของลูกๆ

สิ่งที่ท้าทายเหล่านี้ อาจเป็นสิ่งใหม่สำหรับเรา สิ่งที่เราจะเผชิญอาจเป็นสิ่งใหม่แต่สิ่งที่มีค่าเหล่านี้ที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จซึ่งได้แก่ความซื่อสัตย์และการทำงานที่ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ความกล้าหาญและการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม มีความอดทนและตื่นตัวอยู่เสมอ มีความจงรักภักดีและมีความรักชาติ ซึ่งสิ่งที่กล่าวทั้งหมดอาจดูกล้าหลังแต่เป็นเรื่องจริงและเป็นพลังเจียบแห่งความสำเร็จตลอดทั้งประวัติศาสตร์ของเรา นี่คือนสิ่งที่เราต้องการและจะกลายเป็นความจริง สิ่งที่เราต้องการขณะนี้คือยุคของความรับผิดชอบรูปแบบใหม่และการยอมรับ สำหรับชาวอเมริกันทุกคนเรามีหน้าที่ช่วยเหลือตัวเอง ช่วยเหลือประเทศชาติและช่วยเหลือคนทั้งโลก หน้าที่ที่เราทำอาจไม่ใช่ที่ยอมรับแต่ก็เป็นที่น่าภาคภูมิใจ เราต้องมีความรู้อย่างแท้จริง ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้เราภาคภูมิใจได้ทั้งหมด เราต้องเป็นตัวเราเองและมีความกล้าที่จะสู้กับงานที่ยากลำบาก

นี่คือรางวัลที่จะได้รับและคำสัญญาที่ให้กับประชาชน

นี่คือบ่อเกิดของความมั่นใจของเรา ซึ่งก็คือการที่เรารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงเดินทางมาหาเราเพื่อกำหนดโชคชะตาที่ไม่แน่นอน

นี่คือความหมายของเสรีภาพของเราและหลักความเชื่อของเรา เพราะเหตุใดชายหญิงและเด็กๆ จากทุกเชื้อชาติและทุกศรัทธาความเชื่อจึงสามารถเข้าร่วมการเฉลิมฉลองในสถานที่อันโอ่อ่าสง่างามแห่งนี้ และเพราะเหตุใดชายผู้ซึ่งพ่อของเขาไม่ควรต้องทำงานในร้านอาหารท้องถิ่น

ในช่วงเวลาไม่ถึง ๖๐ ปีที่แล้ว จึงสามารถยื่นต่อหน้าท่านทั้งหลายเพื่อกล่าวคำสาบานคนที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

เราจณลงวันนี้โดยพึงระลึกว่าเราเป็นใครและเราเดินทางมาไกลเพียงใด ในปีที่อเมริกา ก่อกำเนิดขึ้น ในเดือนที่หนาวที่สุด ประชาชนผู้รักชาติกลุ่มเล็กๆรวมกลุ่มกันล้อมรอบกองไฟที่กำลังมอดไหม้บริเวณริมฝั่งแม่น้ำที่เย็นยะเยือกจนเป็นน้ำแข็ง เมืองหลวงถูกปล่อยทิ้งให้รกร้าง ศัตรูก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อยๆ หิมะเประเื้ออนไปด้วยเลือด ในช่วงเวลาที่ผู้คนจำนวนมากตั้งข้อกังขาต่อผลจากการปฏิบัติ บิดาแห่งชาติของเราได้สั่งให้กล่าวคำเหล่านี้ต่อประชาชน

“จงกล่าวต่อโลกอนาคตว่า ในฤดูหนาวซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เหลือแต่เพียงความหวังและคุณงามความดีเท่านั้นที่สามารถอยู่รอดได้ ประชาชนในเมืองหลวงและในประเทศที่ตระหนักถึงภยันตรายร่วมกันนั้น ได้เดินหน้าพร้อมรับมือกับภัยดังกล่าว”

ในช่วงที่อเมริกาเผชิญกับภยันตรายร่วมกัน ในฤดูหนาวที่ยากลำบาก เราจงจดจำคำพูดที่ไร้กาลเวลาเหล่านี้ไว้ เราจงใช้ความหวังและคุณความดีฟันฝ่ากระแสน้ำที่เย็นยะเยือกและพายุที่อาจพัดเข้ามา เราจงกล่าวต่อลูกๆของเราว่า เมื่อเราเผชิญกับบททดสอบ เราไม่ยอมให้การเดินทางครั้งนี้สิ้นสุดลง เราไม่หันหลังและสังเต และด้วยดวงตาที่จับจ้องอยู่ที่ขอบฟ้าและพระคุณที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่พวกเรา พวกเราได้นำของขวัญแห่งเสรีภาพอันยิ่งใหญ่ส่งมอบให้กับชนรุ่นหลังในอนาคตอย่างปลอดภัย